

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 36/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. et. Mgr. Jozefom Pacalajom, PhD., advokátom, Kapitulská 12, Banská Bystrica, proti uzneseniu vyšetrovateľky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici ČVS: KRP-41/2-VYS-BB-2024 z 22. októbra 2024, proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. k. 1 Pn 128/24/6601-19 z 2. decembra 2024 a proti upovedomeniu Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici č. k. 1Kn 166/25/6600-6 z 29. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením vyšetrovateľky ČVS: KRP-41/2-VYS-BB-2024 z 22. októbra 2024, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 128/24/6601-19 z 2. decembra 2024 a upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1Kn 166/25/6600-6 z 29. júla 2025. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil uvedené rozhodnutia a upovedomenie a vec vrátil na ďalšie konanie. Domáha sa tiež náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 18. marca 2024 trestné oznámenie, ktorého predmetom boli skutočnosti nasvedčujúce podozreniu zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona.
3. Napadnutým uznesením z 22. októbra 2024 vyšetrovateľka trestné oznámenie odmietla podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, a to vo veci právne kvalifikovanej ako podozrenie zo zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona.

4. Proti uzneseniu vyšetrovatel'ky podal s'ťažovateľ s'ťažnosť, ktorú okresná prokuratúra napadnutým uznesením z 2. decembra 2024 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú.

5. S'ťažovateľ podal žiadosť o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí okresnej prokuratúry a vyšetrovatel'ky nadriadeným prokurátorom, ktorú krajská prokuratúra upovedomením z 29. júla 2025 ako nedôvodnú odložila.

II.

Argumentácia s'ťažovateľa

6. S'ťažovateľ namieta porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutými uzneseniami vyšetrovatel'ky a okresnej prokuratúry a napadnutým upovedomením krajskej prokuratúry. S'ťažovateľ považuje právne závery týchto orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené, preto za ústavne neakceptovateľné.

7. S'ťažovateľ poukázal na skutkové okolnosti tvoriace základ podozrenia, keď podozrivý ako konateľ VIP GAMES, s.r.o., ktorý je zároveň popri s'ťažovateľovi druhým spoločníkom v tejto spoločnosti, konal v rozpore so záujmami tejto spoločnosti a v rozpore s dohodou o obmedzení práv konateľa zo 7. januára 2020 uzatvorenou medzi VIP GAMES, s.r.o., a s'ťažovateľom, inicioval ukončenie mandátnych zmlúv z 20. marca 2019 uzatvorených medzi mandantom SLOVMATIC s.r.o. a mandatárom VIP GAMES, s.r.o. Vypovedanie týchto zmlúv nemalo pre zmluvné strany žiadne hospodárske, obchodné ani iné logické opodstatnenie, pričom tým bola spôsobená škoda VIP GAMES, s.r.o., vo výške výnosov z týchto mandátnych zmlúv. Podozrivý mandátne zmluvy ukončil dohodou z 27. júla 2022 s účinnosťou k 31. júlu 2022. Následne 28. júla 2022 uzatvoril nové mandátne zmluvy s účinnosťou od 1. augusta 2022 do 31. decembra 2024, a to za rovnakých podmienok s tým istým mandantom SLOVMATIC s.r.o., avšak s iným mandatárom VIP POKER, s.r.o., v ktorej je podozrivý jediným spoločníkom a konateľom. VIP POKER, s.r.o., vykonáva vo vzťahu k predmetu mandátnych zmlúv rovnaký predmet činnosti ako VIP GAMES, s.r.o. Týmto konaním mal podozrivý porušiť povinnosť vyplývajúcu z § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Podozrivý mal takto spôsobiť VIP GAMES, s.r.o., škodu vo výške približne 741 206 eur.

8. Vyšetrovatel'ka dospela k záveru, že porušenie dohody o obmedzení práv konateľa, ktorá obmedzovala práva konateľa VIP GAMES, s.r.o., tak, že bez s'ťažovateľovho písomného súhlasu nemohol ukončiť uzatvorené zmluvné vzťahy a uzatvárať nové zmluvné vzťahy, nenaplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona. Vyšetrovatel'ka sa však nijako nevysporiadala s námietkou, že konateľ VIP GAMES, s.r.o., konal v rozpore s § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, teda nekonal s odbornou starostlivosťou. S touto skutočnosťou sa nevysporiadala ani okresná prokuratúra. K dohode o obmedzení práv konateľa zopakovala argumentáciu vyšetrovatel'ky s tým, že obmedziť konateľské oprávnenie možno len v spoločenskej zmluve alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Uviedla, že ukončením mandátnych zmlúv a uzatvorením nových zmlúv bez písomného súhlasu s'ťažovateľa konateľ nepostupoval v rozpore so zákonom ani spoločenskou zmluvou. Vzhľadom na § 133 Obchodného zákonníka konateľ nekonal spôsobom, ktorý predpokladá § 237 Trestného zákona.

9. Sťažovateľ namietal, že konateľ v podstate previedol predmetné mandátne zmluvy z VIP GAMES, s.r.o., na VIP POKER, s.r.o., čím uprednostnil svoje záujmy vo VIP POKER, s.r.o., kde je jediným spoločníkom, pred záujmami VIP GAMES, s.r.o., kde je spoločníkom spolu so sťažovateľom. OČTK však nedali odpoveď na otázku, prečo tento postup nie je konaním v rozpore s § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka.

10. Krajská prokuratúra v upovedomení len uviedla, že sťažovateľ vo svojich podaniach opakuje svoju argumentáciu, pričom na svoje námietky mal dostať dostatočnú odpoveď od vyšetrovateľky a okresnej prokuratúry. Sťažovateľ tak ani od nadriadenej prokuratúry nedostal odpoveď na to, či konanie konateľa predstavovalo porušenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka. OČTK tak neposkytli dostatočnú odpoveď na podstatnú a rozhodujúcu skutočnosť, čím sú ich právne závery arbitrárne a zjavne neodôvodnené, a tým ústavne neudržateľné.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

III.1. K napadnutému uzneseniu vyšetrovateľky a napadnutému uzneseniu okresnej prokuratúry:

12. Zásadným princípom, ktorý ovláda konanie o ústavnej sťažnosti, je princíp subsidiarity. Z neho vyplýva, že každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, než podá ústavnú sťažnosť, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci samotného ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

13. Jednou z perspektív princípu subsidiarity je totiž to, aby ústavný súd mohol prebrať konečné skutkové a právne závery príslušných orgánov verejnej moci a tie vyhodnotiť v teste ústavnosti. Právomoc ústavného súdu v tejto súvislosti nastupuje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú (IV. ÚS 133/09, I. ÚS 341/09), a preto spravidla nevstupuje do konania predčasne (aj keby tak malo byť učinené dôvodne), pretože by si tým uzurpoval právomoc, ktorá v danom štádiu trestného konania patrí iným orgánom verejnej moci (OČTK a súdy). Tie sú v zmysle právneho poriadku zaviazané poskytnúť ochranu základným právam a slobodám ešte pred ústavným súdom prostredníctvom zákonom predpokladaných korekčných mechanizmov. Až ich márnym využitím získava ústavný súd právomoc konať a zasiahnuť spravidla vo vzťahu k výsledku samotného konania, a preto sa ústavný súd v tejto súvislosti označuje aj ako súd výsledkový a k ochrane základných práv neprístupuje súbežne s iným orgánom verejnej moci, ale táto ochrana je postupná (pozri m. m. I. ÚS 182/2023). Ústavný súd totiž nemá pri takej ochrane v Slovenskej republike monopol, má však konečné slovo. V reťazci ľudskoprávnej ochrany tak musí logicky zastávať posledné miesto.

14. Sťažovateľ proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľky podal sťažnosť, o ktorej rozhodla okresná prokuratúra napadnutým uznesením tak, že sťažnosť zamietla. Následne žiadal o preskúmanie zákonnosti napadnutého uznesenia vyšetrovateľky a napadnutého uznesenia okresnej

prokuratúry nadriadenú prokuratúru. Krajská prokuratúra uvedenú žiadosť preskúmala a vec vybavila odložením. Uplatnenie právomoci okresnej prokuratúry bráni, aby ústavný súd uplatnil svoju právomoc a preskúmal námietky sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému uzneseniu vyšetrovateľky. Rovnako tak uplatnenie právomoci krajskej prokuratúry bráni, aby ústavný súd uplatnil svoju právomoc vo vzťahu k napadnutému uzneseniu okresnej prokuratúry. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

III.2. K napadnutému upovedomeniu krajskej prokuratúry:

15. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

16. Ústavný súd podotýka, že podanie trestného oznámenia ako formy inej ako súdnej ochrany nezaväzuje OČTK začať na jeho základe trestné konanie. Subjektívne právo oznamovateľa na začatie trestného stíhania negarantuje ani ústava (II. ÚS 88/99, II. ÚS 42/00, III. ÚS 176/07) či Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. Perez proti Francúzsku z 12. 2. 2004). Oznamovateľ trestnej činnosti má právo na to, aby sa kompetentný orgán (prokurátor, policajt) jeho oznámením zaoberal, nie však na to, aby výsledok konania zodpovedal jeho predstave. Rovnako nepatrí medzi základné práva a slobody ani povinnosť orgánu štátu kvalifikovať konanie, v ktorom sťažovateľ vidí porušenie svojich práv, ako trestný čin. Oznamovateľ trestného činu má zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán zaoberal. Oznamovateľ má právo byť oboznámený s opatreniami prijatými na základe jeho oznámenia a má tiež právo žiadať prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa po podaní oznámenia. Procesným oprávneniam oznamovateľa (poškodenej osoby) však nezodpovedá povinnosť OČTK začať trestné konanie na základe jeho oznámenia (III. ÚS 372/2017, III. ÚS 237/2021, I. ÚS 2/2025).

17. Ústavný súd pri skúmaní opodstatnenosti argumentácie sťažovateľa v ústavnej sťažnosti vychádzal zo zásady, že odôvodnenia rozhodnutí tzv. prvostupňového a odvolacieho (sťažnostného) orgánu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože tieto z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (I. ÚS 523/2024). Z tohto dôvodu sa ústavný súd oboznámil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia vyšetrovateľky a napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry.

18. Sťažovateľ je oboznámený s obsahom týchto uznesení, preto je nadbytočné opakovať obsah ich odôvodnení. Ústavný súd preto len poukazuje na aspekty a prvky týchto uznesení, ktoré považoval za podstatné. V prvom rade z uznesenia vyšetrovateľky vyplýva adekvátny rozsah dokazovania na účely preverenia opodstatnenosti skutočností uvedených v trestnom oznámení (výsluch sťažovateľa ako oznamovateľa ku skutočnostiam uvedeným v trestnom oznámení, výsluch podozrivého – konateľa VIP GAMES, s.r.o., a VIP POKER, s.r.o., zaobstaranie si listín z obchodného registra, získanie stanoviska mandanta SLOVMATIC, s.r.o., k režimu fungovania a odmeňovania prostredníctvom mandátnych zmlúv a pod.). Z takto zistených skutočností v podstatnom vyplynulo, že vzťahy medzi sťažovateľom, podozrivým a obchodnými spoločnosťami, v ktorých títo figurovali ako spoločníci alebo konatelia, sa vyznačovali vzájomnou

sieťou rôznych obchodnoprávných vzťahov. Sťažovateľ súhlasil s usporiadaním vzťahov vo VIP GAMES, s.r.o., tak, že zostal spoločníkom s podielom 1 % s tým, že podozrivý bol konateľom a spoločníkom s podielom 99 %. Sťažovateľ súhlasil s uvedeným usporiadaním z dôvodu vlastných obchodných aktivít s tým, že svoje postavenie si zabezpečil aj uzatvorením dohody o obmedzení práv konateľa. Z dokazovania tiež vyplynulo, že sťažovateľ je jediným spoločníkom a konateľom ALFA PLAY, s.r.o., ktorá iniciovala exekučné konania proti VIP GAMES, s.r.o., ako povinnému. Vyšetrovateľka primárne dospela k záveru, že uvedené vzťahy majú zásadne obchodnoprávny rozmer, pričom ak sťažovateľ tvrdí, že konaním podozrivého ako konateľa VIP GAMES, s.r.o., vznikla spoločnosti škoda, sťažovateľ ako spoločník mal k dispozícii nástroj ochrany podľa § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého každý spoločník je oprávnený v mene spoločnosti uplatniť nároky na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľovi. Sťažovateľ uvedený postup v zmysle Obchodného zákonníka nevyužil. Nezistila pritom skutočnosti odôvodňujúce uplatnenie prostriedkov trestného práva ako prostriedku *ultima ratio*. K naplneniu jednotlivých znakov skutkovej podstaty vyšetrovateľka uviedla, že nie je jednoznačné, že konaním podozrivého došlo k vzniku škody na cudzom majetku, a ak áno, v akej výške, keďže podozrivý je konateľom a zároveň spoločníkom s obchodným podielom vo výške 99 % vo VIP GAMES, s.r.o. Poukázala tiež na to, že trestná represia nemôže nahrádzať potrebu a povinnosť nevyhnutnej miery opatrnosti v súkromnoprávných vzťahoch vyplývajúcu aj z § 415 Občianskeho zákonníka. Sťažovateľ sa svoje právne záujmy snažil ochrániť prostredníctvom uzatvorenia dohody o obmedzení práv konateľa, opomínajúc § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého obmedziť konateľské oprávnenie je možné len spoločenskou zmluvou alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Sťažovateľ vzhľadom na svoj vek a skúsenosti si mal byť vedomý týchto skutočností, osobitne ako osoba vystupujúca ako spoločník alebo konateľ vo viacerých obchodných spoločnostiach. Špecifikované konanie podozrivého (ukončenie zmluvného vzťahu VIP GAMES, s.r.o., so SLOVMATIC, s.r.o., a uzatvorenie zmluvného vzťahu medzi SLOVMATIC, s.r.o., a VIP POKER, s.r.o.) takto nevykazuje znaky pre postup podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, a to pre absenciu podmienok na naplnenie znakov skutkovej podstaty špecifikovaného alebo iného trestného činu, pričom toto konanie nenapĺňa ani znaky priestupku.

19. V kontexte námietok sťažovateľa v jeho sťažnosti okresná prokuratúra v reakcii na tieto námietky osobitne zdôraznila, že vyšetrovateľka zabezpečila dostatok podkladov pre svoje rozhodnutie, pričom princíp *ultima ratio* nebol jediným dôvodom na odmietnutie trestného oznámenia. Podľa okresnej prokuratúry vyšetrovateľka zistila relevantný skutkový stav, dôkazy náležite vyhodnotila a svoje právne závery dostatočne odôvodnila. Napokon aj okresná prokuratúra zdôraznila v kontexte § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka, že dohoda o obmedzení práv konateľa nebola založená medzi listinami v obchodnom registri a ani nebola prenesená do spoločenskej zmluvy VIP GAMES, s.r.o., s tým, že obmedzenie konateľských oprávnení má účinok dovnútra spoločnosti. Z toho hľadiska konanie podozrivého ako konateľa VIP GAMES, s.r.o., nebolo v rozpore so zákonom ani spoločenskou zmluvou.

20. Krajská prokuratúra v upovedomení uviedla, že po preskúmaní napadnutých uznesení dospela k záveru o dostatočnom odôvodnení týchto uznesení, vychádzala pritom aj zo zadováženého spisu k predmetnej veci. Poukázala na to, že zo zistených skutkových okolností nič neindikuje naplnenie osobitne objektívnej stránky skutkovej podstaty špecifikovaného trestného činu, z uvedeného dôvodu žiadosť sťažovateľa odložila.

21. Oboznámením sa s napadnutými uzneseniami vyšetrovatelky a okresnej prokuratúry a napadnutým upovedomením ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ dostal ústavne udržateľné odpovede na všetky podstatné otázky, ktoré vyplynuli z jeho trestného oznámenia, ako aj jeho ďalších podaní (sťažnosti a žiadosti krajskej prokuratúry). Osobitne vyšetrovatelka a okresná prokuratúra svoj postup logickým, zrozumiteľným a preskúmateľným spôsobom odôvodnili a rozviedli, akými úvahami sa pri svojom postupe riadili a podľa ktorých zákonných ustanovení postupovali. Ústavnoprávne udržateľným spôsobom vysvetlili, ako dospeli k záveru o nenaplnení osobitne objektívnej stránky špecifikovaného trestného činu (zločinu). Za týchto okolností právny záver krajskej prokuratúry o dostatočnom odôvodnení napadnutých uznesení nie je arbitrárny. Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali právne závery OČTK v danej veci. Krajská prokuratúra odôvodnila v podstatnom svoje upovedomenie odkazom na dostatočne odôvodnené uznesenia vyšetrovatelky a okresnej prokuratúry, pričom nič nenaznačuje, že by uvedené právne závery predstavovali zjavný omyl či exces v skutkových či právnych záveroch. Skutočnosť, že sťažovateľ s uvedeným právnym posúdením nesúhlasí, nemôže sama osebe založiť dôvodnosť ústavnej sťažnosti.

22. Vzhľadom na uvedené ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

23. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu